

РЕШЕНИЕ

№ 2971

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 181 СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НАТАЛИ ПЛ. ГЕНАДИЕВА

като разгледа докладваното от НАТАЛИ ПЛ. ГЕНАДИЕВА Гражданско дело № 20231110146832 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 310 и сл. ГПК.

Образувано е по предявен от непълнолетния В. Канстантинова З., ЕГН *****, действащ лично и със съгласието на своята майка П. К. Т., ЕГН *****, иск по чл. 150 вр. чл. 143, ал. 2 СК срещу К. А. З., ЕГН *****, за увеличаване на месечна издръжка, дължима от родител на ненавършило пълнолетие дете, от 105,00 лв. на 400,00 лв. месечно, считано от подаване на исковата молба /22.08.2023 г./. Претендира се и присъждане на законната лихва за забава.

В исковата молба се твърди, че ответникът е баща на ищцата, като същият е задължен по силата на решение № 4779/18.04.2016 г., постановено по гр.д. № 8667/2016 г. по описа на СРС, 117-ти състав, влязло в сила на 18.04.2016 г., да му заплаща месечна издръжка в размер на 105,00 лв. Сочат се увеличени нужди на ищцата предвид изминалия период от време от определяне на предишния размер на издръжката и нейното израстване, респективно нарастват и потребностите. Навеждат се и твърдения за разходи за обучение, както и това, че ответника работи и има финансова възможност да обезпечи на непълнолетното си вече дете.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, в който оспорва претенцията при твърдения, че няма възможност да заплаща издръжка в претендирания размер, тъй като не работи и няма доходи, както и че е претърпял инфаркт преди няколко години и се намира в неблагоприятно здравословно състояние, което го възпрепятства да полага тежък физически труд. Сочи и да е залащал издръжка на дъщеря си през години како и да е закупувал храна и дрехи.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл. 143, ал. 2 СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали последните са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Следователно, получаването на издръжката е безусловно, т.е. не е обусловено от каквито и да е допълнителни предпоставки извън наличието на качеството „ненавършило пълнолетие дете” и на нужда от издръжка, която не е задоволена изцяло по друг начин – например чрез получаване от детето на доходи от трудово възнаграждение, пенсия, доходи от имоти, семейни добавки и други такива /в този смисъл е и т. 2 от ППВС № 5 от 16.11.1970 г./. Размерът на издръжката се обуславя от съотношението между нуждите на лицето, имащо право на издръжка, и възможностите на задълженото лице. И тъй като посочените две величини не са константни, законодателят е предвидил възможност при промяната им издръжката да бъде изменена – увеличена, респективно намалена – чл. 150 СК. За да се уважи искът по чл. 150 СК, е необходимо да е налице трайно и съществено изменение на нуждите на издръжания или трайна съществена промяна във възможностите на задълженото лице.

Видно от удостоверение за раждане /л. 6 от делото/, В. Канстантинова З., ЕГН *****, е непълнолетен към датата на подаване на исковата молба, а и към датата на устните състезания по делото, като нейни родители са П. К. Т., ЕГН *****, и К. А. З., ЕГН *****. Следователно ответникът, като баща на ненавършилия пълнолетие ищец, е задължен да му дава издръжка.

Съгласно решение № 4779/18.04.2016 г., постановено по гр.д. № 8667/2016 г. по описа на СРС, 117-ти състав, влязло в сила на 18.04.2016 г. /л. 5 от делото/, ответникът е задължен да заплаща на ищцата месечна издръжка в размер на 105,00 лв., считано от 18.04.2016 г. От определяне размера на издръжката на ищцата са изминали повече от седем години, като към датата на устните състезания същата е вече на 14 години. Съдът намира, че израстването на детето в периода от определяне предишния размер на неговата издръжка, когато то е било на 6-7 години, само по себе си води до увеличаване на необходимите средства за издръжката му. Нуждите на ищеца, обичайни за деца на неговата възраст /за храна, дрехи, училищни нужди, занимания и т.н./, както и общите разходи за издръжката на домакинството на майката, в което той се отглежда, се установява от самия факт на биологичното му съществуване и не е необходимо да се обосновава специално.

Издръжка се дължи от двамата родители, независимо при кого детето живее, но отглеждащият родител следва да поеме по принцип по-малък дял от издръжката в пари с оглед даваната от него издръжка в натура при съвместното живеене с детето и посрещането на разходите на домакинството, част от които са в полза и на детето. Съгласно чл. 142, ал. 2 СК „минималната издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата” или 233,25 лв. към момента на приключване на устните състезания. Съдът

намира, че този минимален размер касае издръжката, дължима от единия родител, доколкото се съотнася с минималната работна заплата за страната, която представлява гарантиран минимум на трудовото възнаграждение за едно заето по трудово правоотношение лице /а не общо за двамата родители/. Нормата, освен това, регулира масовия случай на претенция за издръжка спрямо единия родител, а не и срещу двамата общо. По делото се установява, че за майката на ищеца в периода 01.12.2021 г. – 30. 11.2023 г. е начислен средномесечен облагаем доход в размер на около 400 лв. /л. 33 и лл 38 от делото/.

По отношение на ответника по делото липсват данни за активни трудови договори в периода 01.12.2021 г. – 30. 11.2023 г. /л. 31 от делото/, няма данни и за изплащани пенсии за ответника /л. 37 от делото/. По делото не са представени други относни доказателства.

Предвид изложеното дотук и като съобрази нуждите на ищцата от издръжка с оглед възрастта ѝ, установеният по делото размер на доходите на майката, под минималния размер, липсата други алиментни задължения на ответника, както и данни свързани с здравословното му състояние, въпреки наведените твърдения в тази връзка. Деиствител по делото не се установи ответника да полага труд, респективно да реализира доходи за периода в които е изискана информация, но с оглед обстоятелството, че ответника е в трудоспособна възраст, съдът намира, че искът се явява основателен до размер от 280,00 лв. месечно, до който претенцията следва да бъде уважена, а в останалата част – до пълния предявен размер, следва да бъде отхвърлена.

Издръжката се дължи от датата на подаване на исковата молба – 22.08.2023 г., до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване.

Следва да бъде уважено искането за присъждане на законната лихва за забава с правно основание чл.146 СК.

По изпълнението на решението:

Съгласно чл. 242, ал. 1, предл. първо ГПК съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, поради което съдът е задължен да допусне служебно предварително изпълнение, дори и без искане на страните.

По разноските:

С оглед изхода на спора разноси се дължат и на двете страни съобразно отхвърлената и уважената част от иска, но доколкото няма искания за присъждане на разноси от страни, съдът не дължи произнася по този въпрос. На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС сумата от 126,00 лв. - държавна такса върху увеличения размер на присъдената издръжка. Ишците по иск за издръжка са освободени от държавна такса, поради което държавната такса по делото за отхвърлената част от иска следва да остане за сметка на бюджета на съда.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ на основание чл. 150 вр. чл. 143, ал. 2 СК размера на дължимата месечна издръжка от **К. А. З., ЕГН *******, определена по силата на решение № 4779/18.04.2016 г., постановено по гр.д. № 8667/2016 г. по описа на СРС, 117-ти състав, влязло в сила на 18.04.2016 г., в полза на **В. Канстантинова З., ЕГН *******, действащ лично и със съгласието на своята П. К. Т., ЕГН ***** , като:

ОСЪЖДА на основание чл. 150 вр. чл. 143, ал. 2 СК **К. А. З., ЕГН *******, да заплаща на **В. К. З., ЕГН *******, действащ лично и със съгласието на своята майка П. К. Т., ЕГН ***** , месечна издръжка в размер на **280,00 лв.**, считано от 22.08.2023 г. /датата на подаване на исковата молба/, до настъпване на законно основание за изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, считано от деня на забавата до окончателното погасяване, като отхвърля иска за разликата над уважения размер от 280,00 лв. до пълния предявен такъв от 400,00 лв. месечно, като неоснователен.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1, предл. първо ГПК **предварително изпълнение на решението в частта му относно присъдената издръжка.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК **К. А. З., ЕГН *******, да заплати по сметка на Софийския районен съд сума в размер на 11126,00 лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок, считано от 21.02.2024 г. /чл. 315, ал. 2 ГПК/.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____